

Feest van de Heilige Drieëenheid C

Verdrukking leidt tot volharding, volharding tot beproefde deugd en deze weer tot hoop. En de hoop wordt niet teleurgesteld. (Rom 5,3-5a)

Van leven naar eucharistie

De geschiedenis van de mensheid is veeleer dan een opeenvolging van koninkrijken en oorlogen, een traag, geduldig en moeizaam zoeken naar wijsheid. Wijsgeren, geleerden, kunstenaars, dichters, uitvinders: namen zij allen niet telkens weer de fakkel van de kennis van elkaar over? Iedere keer droegen zij haar, in een bovenmenselijke estafetteloop, weer verder de wereld in en steeds maar dichterbij de mens. Uiteindelijk tracht men te komen tot het niet te verwezenlijken ideaal: het Absolute, waarop geheel het menselijk streven gespannen staat.

Eerste lezing

Spreuken 8,22-31

Dit sprak de Wijsheid van God: De Heer schiep mij vóór al het bestaande, vóór al wat Hij vanouds gemaakt heeft. Van eeuwigheid ben ik gevormd, lang vóór het begin der aarde. Toen er nog geen oceanen waren, was ik reeds geboren, vóór er bronnen waren, overstromend van water. Voordat de bergen geplaatst werden, en vóór de heuvels, werd ik geboren. De aarde had Hij nog niet geschapen met haar vlakten. Noch ook de kostbare grondstoffen in haar schoot. Toen Hij de hemel grondvestte was ik erbij, en toen Hij een kring trok rond de wereldzee. Toen Hij de wolken boven bevestigde, en de bronnen aanbracht in de diepte, toen Hij de zee zijn grenzen wees, opdat het water zijn oevers niet te buiten zou gaan, toen Hij de fundamenten legde voor de aarde, was ik aan de zijde van de Kunstenaar, en was ik zijn troetelkind, dag voor dag, en speelde ik aldaar voor zijn aangezicht. Ik speelde over het oppervlak van zijn aarde, en het was me een genot bij de mensen te zijn.

Tweede lezing

Romeinen 5,1-5

Broeders en zusters, gerechtvaardigd door het geloof leven wij in vrede met God door Jezus Christus onze Heer. Hij is het die ons door het geloof de toegang heeft ontsloten tot die genade waarin wij staan; door Hem ook mogen wij ons beroemen: op onze hoop op de heerlijkheid Gods meer nog, wij zijn zelfs trots op onze beproevingen, in het besef dat verdrukking leidt tot volharding, volharding tot beproefde deugd en deze weer tot hoop. En de hoop wordt niet teleurgesteld, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de heilige Geest die ons werd geschonken.

Evangelie

Johannes 16,12-15

In zijn afscheidsrede zei Jezus tot zijn leerlingen: "Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het nu nog niet dragen. Wanneer Hij echter komt, de Geest der waarheid, zal Hij u tot de volle waarheid brengen; Hij zal niet uit zichzelf spreken maar spreken al wat Hij hoort en u de komende dingen aankondigen. Hij zal Mij verheerlijken omdat Hij aan u zal verkondigen wat Hij van Mij ontvangen heeft. Daarom zei Ik dat Hij aan u zal verkondigen wat Hij van Mij ontvangen heeft. Al wat de Vader heeft is het mijne."

Van eucharistie naar leven

Overgelaten aan zijn eigen macht stoot het menselijk vernuft op de onoverkomelijke grenzen van zijn bestaan. Om te kunnen doordringen tot in de diepste diepten, zijn oorsprong en zijn einde, moet de mens door de gave van Gods Geest zichzelf overstijgen. Zo heeft het beeld, dat door de eeuwen en de generaties heen gegroeid was, eindelijk zijn goddelijke afmetingen aangenomen in Christus, de mensgeworden wijsheid. Hij kwam ons het plan van God bekend maken en aan alle dingen hun uiteindelijke bestemming geven. Wanneer wij dus leven volgens de Geest, en niet langer meer volgens onze kleinmenselijke zienswijze, zullen wij met de grootste doelmatigheid meewerken aan het werk van de Drieëenheid in de wereld.